

PHONG TRẦN QUÁN

NGHÌN LỄ MỘT NĂM THĂNG LONG

TRẦN PHONG

Nông vương mặt rồng bí xị , đi tới đi lui , lâu lâu lại dùng chân chiêu một phát ngự tửu X.O. do Kim vương ở xứ Triều Tiên gửi tặng. Gần tới giờ khai lễ hội Nghìn Năm Thăng Long mà hoàng hậu vẫn biệt tăm nên đức vua “hoi bị” bức xúc. Bổng đầu viên tổng thị vệ (tức giám đốc công an Bắc Bộ phủ) bước vào khấn báo:

- Thưa đồng chí bệ hạ, dân chúng lũ lượt kéo nhau ra khỏi hoàng thành đông như kiến cỏ.
- Lũ dân ngu này hỗn thực, dám bỏ ngày đại lễ của ta ?
- Bẩm họ sợ khi một ngàn cái trống đồng mà đánh lên cùng một lúc thì sẽ rách màng tai và đổ máu mũi.
- Các anh hưởng lộc Đảng ngập nhà ngập cửa. Máy ngàn công an mà không chặn nổi họ thì giữ an ninh thủ đô thế nào được.
- Dạ , nhưng mình lấy lý do gì để giữ chân họ ạ.
- Trời đất ơi, anh làm công an bao nhiêu năm rồi mà không biết làm án hả. Họ bỏ đi là tẩy chay ngày đại lễ do ta chủ trương, tức là chống Đảng mà chống Đảng thì can tội phản loạn , vậy mà anh không biết à.
- Dạ, dạ! Em thì hành ngay.

Liên sau đó thì Thượng Thư Bộ Lễ , Tôi Như Rứa, bước vào, mặt mày rữ rươi như gà hóc dây thun. Nông vương đang bức mình vì các sự cố liên tiếp nên gắt gỏng:

- Ông thượng thư có bị cúm gà không mà trông thiếu não vậy?
- Dạ , còn hơn mắc cúm nữa. Bọn trí thức ngoài luồng bị báo chí phản động hải ngoại xúi dục chỉ trích đại tác phẩm “Lê Công Uẩn – Đường Tới Thành Thăng Long” dữ quá . Chúng nó bảo ta đã bán lịch sử và văn hóa cho Trung Quốc. Có đứa còn nói ta bị Tàu vừa lấn đất cướp biển vừa tẩy xóa văn hóa Việt.
- Không chiếu phim đó bây giờ thì để mấy tháng nữa chiếu có sao đâu.
- Nhưng ta đã hứa với Trung Quốc là sẽ chiếu phim này vào ngày một nghìn năm Thăng Long nên họ mới bỏ tiền ra đầu tư. Không làm đúng ý họ là họ kiếm chuyện , phiền lắm.
- Thì chú in thành đĩa bán ra là gỡ lại vốn ngay. Bọn phản động vu oan giáng họa cho ta mà chú không biết phản biện à. Ta với Trung quốc vừa là đồng chí vừa là anh em cho nên Tàu với ta tuy hai mà một, ta với Tàu tuy một mà hai. Tàu làm phim Việt thì cũng giống

như người nước Sở nhặt được cây cung của người nước Vệ, đi đâu mà mất. Ta theo văn hóa Trung Hoa là đi theo lẽ phải, sao chúng nó dám phản đối.

- Thừa anh, lại thêm chuyện ta bỏ ra 4 tỷ rưỡi tiền Đô làm kỷ niệm Nghìn Năm Thăng Long cũng bị dân chúng chửi rủa là phí phạm, bọn dân ngu nói rằng lẽ ra phải dùng số tiền đó để xây trường học, nhà thương, và sắm vũ chống quân xâm lược. Chúng còn dám đổ oan cho chúng ta vẽ rồng vẽ rắn ngày đại lễ để bòn rút ngân sách.
- Lại mấy thằng đại gia không trúng thầu phao tin xấu chứ gì. Chú bảo mấy đồng chí phụ trách đại lễ, ăn vụng thì phải biết chùi mép không có bọn trong Nam nắm được huyết mình thì khôn đấy.
- Anh yên tâm! Bọn trong Nam cũng được chia chác nên không dám bút dây động rừng đâu ạ.

Hai người đang bàn chuyện “dân ngu” thì Tướng “BA KHÔNG” xô cửa bước vào như bị ma Trung quốc đuổi:

- Này đồng chí thượng thư ! Đồng chí phải bịt mồm ngay bọn truyền thông “anh-tặc-nét” ngay. Chúng nó dám bảo ta dùng trống đồng để bảo vệ lãnh thổ nên mới đúc tới một nghìn cái. Dân chúng tưởng thật bàn muốn thùng trống luôn, còn các đồng chí Trung Quốc thì cười ta tới rụng cả răng.

Nông vương rầu thối ruột, phi thêm vài ly X.O thì sáng mắt sáng lòng, nghĩ ra được mưu sâu:

- Sau ngày đại lễ ta đem trống đồng bán cho bọn Việt kiều, chúng ham đồ cổ lắm, mình tha hồ hốt bạc.

Tướng Ba Không vẫn chưa hết buồn phiền về việc bị Sứ Thần thiên triều quở trách, cười chua chát:

- Ta bày vẽ rình rang làm chi cho các đồng chí Trung quốc giận dữ rồi kiếm cớ gây sự với ta thì mình chống đỡ làm sao đây.
- Đại lễ ngàn năm Thăng Long tiếng là kỷ niệm công lao tiền nhân nhưng thực chất là để gây uy tín cho đại hội Đảng sang năm. Tất cả những hoành tráng của Ngàn Năm Thăng Long sẽ thành vinh quang của ngày đại hội Đảng năm 2011, đồng chí nắm được chưa.
- Dạ! nắm chắc lắm.

Cả ba cười sảng khoái, hô to:

- Nghìn lẻ một năm Thăng Long muôn năm. Đảng ta muôn năm!